Jacobus <de Voragine> : Legenda sanctorum seu Lombardica historia Jacobus de Voragine
1488 Seite 471

suo dimittens ipse penitētie opibus va-
cabat. Et post hoc laudabiliter vitā fini
uit. ¶ Josaphat aūt barrachiā regem
p̄nunciās pluries fugere. sed semper a
pplo captus vix tandē p̄ualuit. Cū ergo
ꝑ desertū ꝑgeret cuidā pauperi regalem
habitū dedit ⁊ ip̄e in paupima veste re-
mansit. Dyabolus aūt multas ei insidias
ꝑabat. Aliqñ gladio euaginato in eū ir-
ruebat ⁊ eū ꝑcutere minabat̄ nisi desiste-
ret. Aliquādo i forma ferarū sibi appa-
rebat frendēs ⁊ dirꝫ mugitū emittēs. Ille
aūt dicebat. Dñs mihi adiutor ē ñ time-
bo qd faciat mihi homo. Duobus igit̄ an
nis in heremo iosaphat vagabūdꝰ māsit
Nec barlaā inuenire potuit. Tandē spe
luncā inuenit ⁊ añ ostium stans dicebat.
bñdic pater bñdic. Cuiꝰ vocē barlaaz au
diens: exilijt ⁊ osculātes feruētissime sese
alterutruz amplexibꝰ ꝯstringebāt nec sa-
tiari poterāt. Retulit aūt iosaphat bar-
laam oīa q̄ acciderant. ⁊ ille imēsas gra-
tias egit deo. Māsit aūt ibidē multis an
nis in abstinētia mirabili v̄tute. Tādez
cōpletis diebus barlaam in pace q̄euit.
circa annū dñi. cclxxx. Josaphat igit̄ in
anno. xxv. regnuz deserens. xxxv. annis
heremiticū laborē subijt. et sic multꝭ cla
rus virtutibus in pace quieuit. ⁊ cū cor-
pore iuxta barlaam positꝰ fuit. Qd audi
ens rex barachias illuc cū multo exerci-
tū venit. ⁊ corpora reuerenter assumens
in ciuitatē suā trāstulit. Ad quoꝝ tumu
lū miracula multa fiūt.

Pelagius papa

multe sāctitatis fuit. ac ī pō-
tificatu laudabilit̄ se gerēs tā
de plenꝰ bonis opibꝰ in pace q̄euit. Nō
fuit aūt iste pelagiꝰ p̄decessor scti Greg.
sꝫ aliꝰ añ ipm. Huic em̄ pelagio succes-
sit iohēs tertiꝰ. Johāni successit bñdictꝰ
Bñdicto pelagiꝰ. Pelagio gregoriꝰ. tpe
igit̄ primi pelagij lōgobardi in italiā ve
nerūt. ⁊ qr multi huiꝰ hystoriaz ignorare
ꝓbāt̄. io eā hic inserendā decreui. put ī
hystoria longobardoꝝ quā paulꝰ lōgo-
bardoꝝ hystoriographꝰ cōpilauit: ⁊ i di
uersis cronicis explanata habet̄. Gens
etem̄ quedā erat germanica plurimum
populosa. que de littoribꝰ occeani ꝑte se-
ptentrionali egressa cū de insula scādina
ria ꝑ belloꝝ multa certamina diuersarū-
qꝫ terraꝝ circuitꝰ tādē pānoniā deuenissꝫ
vltra nō audēs ꝓcedere sedem sibi in ea
ꝑpetue habitatiōis instituit. Hi primo
hunuli postea longobardi sūt appellati
Duz aūt adhuc in germania residerent.
agilmud rex longobardoꝝ. vij. pueros ī
piscinā a meretrice ad necādū ꝓiectos i-
uenit: quos vno partu dicta meretrix edi
derat. Quos dū rex casu reptos cū hasta
admirās reuolueret. Unꝰ eoꝝ hastā regꝭ
manu tenuit quē rex vidēs et stupens nu
triri fecit. ⁊ lamissionē vocauit. magnuz
eū futurū eē p̄nunciās. Qui tāte ꝓbitatꝭ
extitit. ꝙ mortuo rege eū longobardi re
gē fecerūt. ¶ Per idē fere tp̄s. s. anno ab
incarnatione dñi. ccccxc. dū q̄dā ep̄s ar-
rianus (vt ait entropius) q̄ndaz nomīe
barbam baptizare volens diceret: Bap-
tizo te barbā ī nomine pr̄is ꝑ filiū in spū
sancto: filiū ⁊ spm̄ sctm̄ minorem pr̄e per
hoc ostendere volens. subito aqua dispa
ruit ⁊ baptizandus ad ecciam cōfugit.
¶ Per idē fere tempus floruerunt sactꝰ
Medardus. gildaldus fratres vterini ⁊
vno die nati. vno die ep̄i consecrati: vno
die mortui. vno die a xp̄o assumpti. Añ
v̄o hoc tp̄s ī q̄dā cronica dr̄ circa annuz
dñi. ccccl. dū intra gallias arriana hereꝭ
pullularet. vnitas substantie trium ꝑso-
narum euidenti miraculo demōstratur
vt ait sigisbertus. Dū enim in vrbe vasa
censi missā ep̄s celebraret. vidit tres gut-
tas clarissimas equalis magnitudīs sup
altare emissas q̄ sil' defluētes in vnū con
iuncte. gēmā pulcherrimā effecerūt. quā
cū ī medio cuiusdā crucꝭ auree posuisset
alie gēme q̄ inerant de ip̄a ꝓtinꝰ cecide-
rūt. Addidit q̄ꝫ ꝙ impijs obscura ⁊ mū
dis clara videbat̄. ⁊ ꝙ infirmis dabat sa

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-286/0471
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG